

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΣΗ, Δ. Φ.
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΟΛΥΝΘΙΑΚΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ
ΤΕΤΡΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙ-
ΣΤΟΙΧΟΥ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΣΧΟ-
ΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΣΗ
ΟΔΟΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ & ΝΙΚΟΛΑΪΜΟΥ
(Παρά τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον)

1924 ΔΜ

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΣΗ, Δ. Φ.
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
Α' ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ
ΤΕΤΡΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙ-
ΣΤΟΙΧΟΥ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΣΧΟ-
ΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΡΩΣΣΗ
ΟΔΟΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ & ΝΙΚΟΛΑΪΜΟΥ
(Παρά τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον)

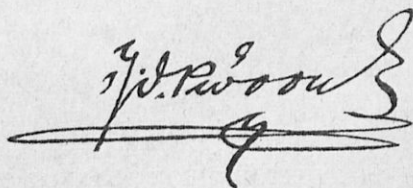
Κατιδόντες ὡς ἐκ τῆς μακροῦς ἡμῶν πείρας τὰς σοβαρὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας συναντῶσι περὶ τὴν μελέτην, τόσον τῶν Ἑλλήνων καὶ ῥωμαίων ποιητῶν, ὅσον καὶ τῶν πεζῶν τοιοῦτων, οἱ φοιτῶντες ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἔγνωμεν νὰ ὑποβοηθήσωμεν τὸ ἔργον αὐτῶν ἐκδίδοντες Σχολικὰς Μεταφράσεις, διὰ τῶν ὁποίων οὐ μόνον παρέχεται ἡ τελεία τῶν λέξεων καὶ τῶν φράσεων ἀνταπόδοσις διὰ τῶν τῆς ὁμιλουμένης, ἀλλὰ καὶ ἄπνονος καθίσταται ἡ καθ' ὅλου διείσδυσις εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἔργων τῶν ἀρχαίων τῶν ἐν τῇ οἰκείᾳ Γραμματεῖᾳ ἀσχοληθέντων διὰ τῶν ἐν ἀγκύλας παρεντιθεμένων παρ' ἡμῶν νοημάτων, ἅτινα συμπληροῦσι τὰ ὑφιστάμενα κενὰ τὰ χαλαροῦντα τὴν ψυχικὴν διάθεσιν καὶ φυγαδεύοντα τὴν προθυμίαν πρὸς ἐπίμονον μελέτην τῶν ἀθανάτων ποιητῶν καὶ συγγραφέων τῆς προγονικῆς ἡμῶν εὐκλείας. Τὰ ἀγαθὰ τῶν τοιούτων σχολικῶν ἡμῶν μεταφράσεων περιτετεῖ νὰ ἐξάρωμεν, διότι οἱ ποιούμενοι χρῆσιν τούτων μαθηταὶ θέλουσιν ἀμεσώτατα κατανοήσει τὴν ὠφέλειαν καὶ τὴν προκύπτουσαν μεγίστην φειδῶ τοῦ πολυτίμου χρόνου, ὅστις οὕτω θέλει εἶσθαι ἐπαρκῆς διὰ τὰς λοιπὰς πολυσχιδεῖς αὐτῶν σχολικὰς ἐργασίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Νοεμβρίου 1924

ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΡΩΣΣΗΣ, δ. φ.

Γυμνασιάρχης.

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουσι τὴν κάτωθεν ὑπογραφήν μου.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΠΡΩΤΟΥ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Α' ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Ὁ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,

Ἐάν, ὡς πρὸς ταῦτα, περὶ τῶν ὁποίων (=περὶ ὧν=περὶ τούτων, ἃ) τόρα δὲ διασκέπτεσθε (=σκοπεῖτε) [νὰ ἀποστείλητε δηλ. βοήθειαν εἰς τοὺς Ὀλυνθίους ἢ ὄχι], ἤθελε γίνεαι [ὑπὸ τινος] φανερόν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ ὠφελήσῃ τὴν πατρίδα (=τῇ πόλει), νομίζω ὅτι σεῖς ἠθέλετε προτιμήσει [τὴν φανέρωσιν ἐκεῖνου, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ ὠφελήσῃ τὴν πατρίδα] ἀντὶ πολλῶν χρημάτων. Ἐπειδὴ (=ὅτε) λοιπὸν τοῦτο [τὸ πρᾶγμα, τοῦτο τὸ ζήτημα] ἔχει οὕτως, ἀρμόζει νὰ ἔχητε τὴν ἀπόφασιν (=ἐθέλειν) νὰ ἀκούητε μετὰ προσοχῆς ἐκείνους, οἵτινες ἔχουσι τὴν διάθεσιν (=τῶν βουλομένων) νὰ [σᾶς] συμβουλεύωσι [περὶ τούτου]: διότι [ἐν τιαυτῇ περιπτώσει] ὄχι μόνον, ἐὰν ἀναβαίη ἐπὶ τοῦ βήματος [ῥήτωρ] τις (=ἕκει τις) προμεμελετημένος (=ἐσκευμένος) [ἵνα σᾶς εἴπῃ] ὠφέλιμόν τι πρᾶγμα, ἀφοῦ ἀκούσητε τοῦτο, δύνασθε νὰ ἐννοήσητε (=λάβοιτε ἄν), ἀλλὰ καὶ [τὸ] ὅτι δύναται νὰ ἐπέλθῃ (=ἐπελθεῖν ἄν) εἰς τινὰς [ῥήτορας ἰδέα φαινῆ] νὰ εἴπωσιν ἐκ τοῦ προχείρου: ἐκ σιγμιαίας ἐμπνεύσεως) πολλὰ ἐκ τῶν δεόντων νομίζω [ὅτι εἶναι ἴδιον] τῆς τέχνης σας, ὥστε ἐξ ὅλων ἐν γένει [τῶν λόγων καὶ τῶν προεσκευμένων δηλ. καὶ τῶν ἐκ τοῦ προχείρου] νὰ καταστῇ εἰς σᾶς εὐκόλος ἢ ἐκλογὴ τοῦ συμφέροντος.

Β' ΔΙΗΓΗΣΙΣ (§ 2 - 28)

α' Μέρος τῆς διηγήσεως.

Πρέπει νὰ βοηθήσωμεν τοὺς Ὀλυνθίους (§ 2 - 15)

§ 2. Ἡ μὲν λοιπὸν παροῦσα περίστασις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σχεδὸν (=μόνον οὐχί) ἐκβάλλουσα φωνὴν (: φωνάζουσα=φω-

νήν ἀφίεις) λέγει ὅτι *πρέπει νὰ ἐπέμβητε μετὰ δραστηριότητος* (=ἀντιληπτόν ἐστι=δεῖ ἀντιλαβέσθαι) σεῖς οἱ ἴδιοι εἰς τὰ ἐκεῖ [δηλ. ἐν Ὀλύμπῳ] πράγματα, ἐάν βεβαίως φροντίζετε περὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν (δηλ. τῶν ἐν Ὀλυμπίῳ πραγμάτων) ἡμεῖς δὲ φαινόμεθα *ὅτι διακείμεθα* (=ἔχειν) πρὸς αὐτὰ . . . δὲν γνωρίζω πῶς (=ὄντινα τρόπον=κατὰ ποῖον τρόπον).

§ 3 *Δοιπὸν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα φαίνονται εὐλόγα εἰς ἐμὲ τουλάχιστον εἶναι* [τὰ ἐξῆς (=ταῦτα)] (ἢ: λοιπὸν ἢ ἰδική μου γνώμη εἶνε ἢ ἐξῆς): 1) νὰ ψηφίσητε μὲν *εὐθύς*: ἄνευ ἀναβολῆς (=ἤδη) τὴν [αἰτουμένην ὑπὸ τῶν Ὀλυμπίων] βοήθειαν καὶ νὰ ἐτοιμάσῃτε [ταύτην] *τάχιστα* (: μὲ τὸν πλέον ταχὺν τρόπον=τὴν ταχίστην [ὁδὸν]), ἄπως ἀποστείλητε βοήθειαν ἐντεῦθεν [εἰς αὐτοὺς] καὶ [ὅπως] μὴ πάθῃτε τὸ αὐτὸ [πάθημα, ἀτύχημα], τὸ ὁποῖον [ἐπάθετε] καὶ πρότερον, [ὅτε αἱ ἐπικουρία ἀπεστέλλοντο κατόπιν ἑορτῆς καὶ προέκυψεν ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀπώλεια τῆς Ἀμφιπόλεως, Πύδνης, Ποιδαίας κλ.] 2) νὰ ἀποστείλητε δὲ *πρεσβείαν, ἵνα αὐτῇ* (=ἡμῖς) ἀναγγείλῃ [εἰς τοὺς Ὀλυμπίους] *ταύτας τὰς ἀποφάσεις σας* (=ταῦτα) καὶ *παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον* (=παρέστα) *τὴν ἐξέλιξιν τῶν [ἐν Ὀλύμπῳ] πραγμάτων* (=τοῖς πράγμασι). *Διότι* (=ὥς) *τὸ ἐξῆς πρὸ πάντων εἶναι φόβος* (ἢ: διότι τὸ ἐξῆς πρέπει κατ' ἐξοχὴν νὰ φοβώμεθα = τοῦτό ἐστι μάλιστα δέος=τοῦτο μάλιστα φοβητέον) *μὴ πῶς, ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος* (=ἄνθρωπος) ἐκεῖνος εἶναι πανοῦργος καὶ *ἐπιτηδέιος* (=δεινός) *νὰ ἐπωφεληθῇ τὰς περιστάσεις* (=πράγμασι χρῆσθαι), *ἄλλοτε μὲν* (=τὰ μὲν) ὑποχωρῶν, (ὅταν τύχη [νὰ ὑποχωρῇ], *ἄλλοτε δὲ* (=τὰ δὲ) ἀπειλῶν—καὶ τότε [δηλ. ἐάν ἤθελεν ἀπειλεῖ = εἰ ἀπειλοῖ] εὐλόγως θὰ ἐφαίνετο ἀξιόπιστος [εἰς τὰς ἀπειλάς του, τῶν ὁποίων ἄχρὸ τοῦδε πολλὰ πόλεις ἔλαβον πείραν], *ἄλλοτε δὲ διαβάλλον ἡμᾶς* [εἰς τοὺς Ὀλυμπίους] *καὶ τὴν ἀπουσίαν ἡμῶν* (ἢ: ὅτι δηλ. ἡμεῖς δὲν παρενρισκόμεθα πλησίον των, ἵνα τοὺς ὑποστηρίξωμεν), *καὶ μετατρέψῃ μεταβάλλη-πρὸς τὸ συμφέρον του* [τὰς τῶν Ὀλυμπίων διαθέσεις] (τρέψῃ τε) *καὶ ὑφαρπάσῃ* (=παρασπάσῃ) *σπουδαῖόν τι* (=τι) ἐκ τοῦ συνόλου τῶν [περὶ ὧν πρόκειται Ὀλυμπιακῶν] πραγμάτων (: ἐκ τῆς ὅλης μετὰ τῆς Ὀλύμπου συμμαχικῆς ὑποθέσεώς μας).—

§ 4. Δὲν θὰ μεταβάλῃ ὁμῶς τὰς τῶν Ὀλυνθίων ψυχὰς καὶ δὲν θὰ ὑφαρπάσῃ τὴν ὑπογραφὴν τῶν παρακαλῶν οὕτω τὴν διαπραγματενομένην συμμαχίαν μας (=ΟΥ ΜΗΝ [τρέφει τε καὶ παρασπάσεται . .]), ΑΛΛΑ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον (=ὁ) ἐκ τῶν πραγμάτων τοῦ Φιλίππου εἶναι *λίαν δυσπολέμητον* (=δυσμαχώτατον ἢ: ὅπερ καθιστᾷ τὸν Φ. δυσκολοπολέμητον), τοῦτο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἶναι *σχεδὸν* (=ἐπεικῶς) καὶ ὠφελιμώτατον εἰς σᾶς· δηλαδὴ (=γὰρ) τὸ νὰ εἶναι ἐκεῖνος, ἐνῶ εἶναι εἰς, κύριος ὄλων καὶ *ἐρητῶν καὶ ἀπορρητῶν σχεδίων* (ῆ: καὶ σχεδίων περὶ τῶν ὁποίων δύναται νὰ γίνῃ λόγος καὶ περὶ τῶν ὁποίων δὲν πρέπει νὰ γίνῃ λόγος ἢ: καὶ φανερῶν καὶ μυστικῶν) καὶ συγχρόνως στρατηγὸς καὶ *ἀπόλυτος κύριος* (=δεσπότης) καὶ ταμίης καὶ πανταχοῦ αὐτοπροσώπως νὰ παρευρίσκηται εἰς τὸ στράτευμα, *[τοῦτο] μὲν εἶναι μέγα πλεονέκτημα ὡς πρὸς τὴν ταχέϊαν καὶ ἔγκαιρον διεξαγωγὴν τῶν πολεμικῶν [του] ἐπιχειρήσεων* (ἢ: ὡς πρὸς μὲν τὸ νὰ διεξάγονται αἱ πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ ταχέως καὶ ἐν καταλλήλῳ στιγμῇ), ὡς πρὸς δὲ τὰς συμφιλιώσεις, τὰς ὁποίας ἐκεῖνος *εὐχαρίστως* (=ἄσμενος) ἤθελε κάμει πρὸς τοὺς Ὀλυνθίους [ἐὰν οὗτοι θὰ ἠθελον = εἰ βούλοιντο], φέρει ἀντίθετον ἀποτέλεσμα (εἶναι δηλ. μειονέκτημα).

§ 5. Διότι εἶναι φανερὸν εἰς τοὺς Ὀλυνθίους ὅτι τότε οὗτοι δὲν πολεμοῦσι διὰ νὰ ἀποκτήσωσι δόξαν, οὐδὲ πρὸς ὑπεράσπισιν μέρους πινὸς τῆς χώρας τῶν, ἀλλὰ [πολεμοῦσι] πρὸς ἀποφυγὴν τῆς καταστροφῆς (=ἀναστάσεως) καὶ τῆς ὑποδουλώσεως τῆς πατρίδος [τῶν], καὶ γνωρίζουσι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Φίλιππος εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν Ἀμφιπολιτῶν, οἵτινες παρέδωσαν εἰς αὐτὸν τὴν πόλιν [τῶν] καὶ [ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔκαμε] εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν Πυδαίων, οἵτινες ὑπεδέχθησαν αὐτόν· καὶ ἐν γένει (=καὶ ὅλως) *ἢ τυραννίς* (: ἢ ἀπόλυτος μοναρχία), *καθὼς νομίζω* (ἢ: κατὰ τὴν γνώμην μου), εἶναι τι εἰς τὸ ὁποῖον δὲν δίδουσι πίστιν (ἐμπιστοσύνην) τὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα, *καὶ μάλιστα* (=ἄλλως τε καὶ) ἐὰν ταῦτα ἔχωσι χώραν γειτονικὴν [πρὸς αὐτὴν τὴν τυραννίδα].

§ 6. Ἐπειδὴ λοιπὸν σεῖς ἔχετε ἐννοήσει ταῦτα [ἅτινα προείπον], ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἐπειδὴ ἔχετε πρὸ ὀφθαλμῶν πάντα

ὅσα ἀρμόζει [νά ἔχητε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὑπ' ὄψιν (=ἐνθυμεῖσθαι), ἦτοι τοὺς ἐπαπειλοῦντας κινδύνους, τὴν παρὰ τοῖς ἄλλοις ὑπόληψιν καὶ δόξαν κ.λ.π.], λέγω ὅτι πρέπει 1) νά ἔχητε σεῖς τὴν ἀγαθὴν θέλησιν (προθυμίαν)· καὶ 2) νά ἐξεγερθῆτε· καὶ 3) νά ἔχητε ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν σας εἰς τὸν πόλεμον **τόρα περισσότερον ἢ ἄλλοτε** (: ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην περίστασιν = εἴτερο ποτὲ καὶ νῦν), προθύμως **πληρώνοντες τὸν [ἐν καιρῷ πολέμου ἐπιβαλλόμενον πρὸς πολεμικὴς παρασκευὰς] φόρον** (=χορήματα εἰσφέροντας) **καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι** (=καὶ αὐτοὺς=καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς) **ἐκστρατεύοντες** (=ἐξιόντας) **καὶ ἐν γένει** (=καί) μὴ ὑστεροῦντες εἰς τίποτε. **Διότι δὲν ἔχετε πλέον σεῖς καμμίαν πραγματικὴν αἰτίαν** (=οὐδὲ γὰρ λόγος ἔτι ὑμῖν ὑπολείπεται) καὶ καμμίαν πρόφασιν τοῦ **νά μὴ ἔχητε τὴν ἀγαθὴν θέλησιν** (=ἐθέλειν) νά κάμνητε τὰ **δέοντα** (:τὸ καθήκον σας).

§ 7. Διότι τόρα δά, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πάντες **μέχρι τοῦδε** (=τέως) **ἐπανελάμβανον** (=ἐθροῦλον), ὅτι δηλ. πρέπει ἡμεῖς νά περιπλέξωμεν εἰς πόλεμον τοὺς Ὀλυνθίους κατὰ τοῦ Φιλίππου, ἔχει γίνεαι **ἀφ' ἑαυτοῦ** (:μόνον του=αὐτόματον) **καὶ μάλιστα** (=καὶ ταῦτα) κατὰ τρόπον, **ὅστις παρὰ πολὺ συμφέρει** (:λίαν συμφέροντα) εἰς ὑμᾶς. Διότι εἰάν μὲν (οἱ Ὀλυνθιοὶ) **ἐπεχείρουν** (:ἀνελάμβανον) τὸν πόλεμον [κατὰ τοῦ Φιλίππου] πεισθέντες ὑφ' ὑμῶν, [θὰ ἦσαν (=ἦσαν ἂν)] **ἐπισφαλεῖς** (:ἀβέβαιοι =σφαλεροὶ) σύμμαχοι καὶ ἴσως [**μόνον**] **ἐπὶ τινι χρόνον** (=μέχρι του) θὰ εἶχον ταύτην τὴν γνώμην [ὅτι δηλ. ἔπρεπε νά πολεμῶσι κατὰ τοῦ Φιλίππου]· ἐπειδὴ ὁμως μισοῦσι τὸν Φίλιππον **ἐνεκα τῶν παραπόνων** (=ἐκ τῶν ἐγκλημάτων) τῶν ἀναφερομένων εἰς ἑαυτοὺς (=πρὸς αὐτούς· ἢ: ἐνεκα ἰδίων των δυσασκευῶν), εἶναι εὐλόγον (=εἰκὸς [ἔστι]) νά ἔχωσιν αὐτοὶ σταθεράν (: **διαρκῆ**=βεβαίαν) τὴν [κατὰ τοῦ Φιλίππου] **ἔχθραν [των] ἐνεκα τούτων, τὰ ὅποια** (=ὕπερ ὧν) φοβοῦνται [μήπως πάθωσι] καὶ [ἐνεκα ἐκείνων, τὰ ὅποια] ἔχουσι πάθει [ὑπ' αὐτοῦ].

§ 8. Δὲν πρέπει λοιπόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, **νά ἀφήσητε νά [σᾶς] διαφύγη** (=ἀφείναι) **τοιαύτη εὐκαιρία, ἣτις [ἀνεπιπτώτως] ἔχει παρουσιασθῆ** (=τοιούτον παραπεπτωκότα καιρόν), οὐδὲ νά πάθητε τὸ αὐτὸ [κακόν], τὸ ὁποῖον πολλῶς **μέχρι**

τοῦδε (=ἤδη) πρότερον εἶχε πάθει. Διότι, ΕΑΝ ΗΜΕΙΣ, κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὅτε (=ὅτε) εἴχομεν ἐπανέλθει [εἰς Ἀθήνας] ἐκ τῆς ἐκστρατείας, τὴν ὁποίαν εἴχομεν ἐπιχειρήσει πρὸς βοήθειαν τῶν Εὐβοέων (=ἤκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηθηκότες) [τῷ 357 π. Χ.] καὶ εἶχον παρουσιασθῆ εἰς τοῦτο τὸ βῆμα ἐκ τῶν Ἀμφιπολιτῶν (ἢ: ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν Ἀμφιπολιτῶν) ὁ Ἰέραξ καὶ ὁ Στρατοκλῆς προτρέποντες ἡμᾶς νὰ πλεύωμεν [ἐκεῖ] καὶ νὰ ἀναλάβωμεν ὑπὸ τὴν διοίκησίν μας τὴν πόλιν [τῶν] ΕΛΕΙΚΝΥΟΜΕΝ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΠΡΟΘΥΜΙΑΝ (=τὴν αὐτὴν παρειχόμεθα προθυμίαν) ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἰδίων, τὴν ὁποίαν βεβαίως [ἐδειξαμεν (=παρέσχομεν)] χάριν τῆς σωτηρίας τῶν Εὐβοέων, θὰ κατελαμβάνετε (=εἶχει' ἄν) τότε τὴν Ἀμφιπολιν καὶ θὰ ἦσθε ἀτηλλαγμένοι ὄλων τῶν μετὰ ταῦτα φροντίδων (:περισπασμῶν, ἐνοχλήσεων=πραγμάτων).

§ 9. Καὶ πάλιν, ὅτε ἡ Πύδνα [τῷ 357 π. Χ.], ἡ Ποτίδαια [τῷ 356 π. Χ.], ἡ Μεθώνη [τῷ 353 π. Χ.], αἱ Παγασαὶ [τῷ 352 π. Χ.], αἱ ἄλλαι [ὄχυραὶ θέσεις (=χωρία), δηλ. αἱ Φεραί, ἡ Μαγνησία κλπ.], [σιωπῶ δὲ τὰ ὀνόματα αὐτῶν], ἵνα μὴ χρονοτριβῶ ἀναφέρων (=λέγων) [τὰς ὄχυράς ταύτας θέσεις (=τὰ χωρία)] μίαν πρὸς μίαν, ἀνηγγέλλοντο [εἰς ἡμᾶς] ὅτι ἐπολιορκοῦντο, ἐὰν τότε μετὰ προθυμίας καὶ ὡς ἤρμοξε ἡμεῖς αὐτοὶ (:αὐτοπροσώπως=αὐτοὶ) ἤρχόμεθα εἰς βοήθειαν (=ἐβοηθήσαμεν) μιᾶς ἐκ τούτων τῶν ὄχυρῶν θέσεων (=ἐνὶ τούτων [τῶν χωρίων]) καὶ μάλιστα τῆς πρώτης (δηλ. τῆς Πύδνης=τῷ πρώτῳ), θὰ εἴχομεν νὰ κάμωμεν μὲ ἓνα Φίλιππον (=ἐχρώμεθ' ἄν τῷ Φιλίππῳ) τότε εὐκολοπολέμητον=ὄμιον [πολεμίσθαι] καὶ πολὺ ταπεινότερον (: καὶ ὀλιγότερον τολμηρόν). Τώρα δέ, ἐπειδὴ ἡμεῖς τὴν μὲν ἐκάστοτε παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν παραμελοῦμεν (καταφρονοῦμεν)=(τό μὲν παρὸν αἰεὶ προϊέμενοι), τὰ δὲ μέλλοντα (ἐπειδὴ) νομίζομεν ὅτι θὰ λάβωσι μόνον τῶν καλῶν ἐκβασιν (=αὐτόματα σχίσαιν καλῶς), ἠδυσήσαμεν, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν Φίλιππον ἡμεῖς καὶ κατεστήσαμεν τόσον μέγαν (=τηλικούτον), ὅσος οὐδεὶς μέχρι τοῦδε (=πῶ) βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας ἔχει γίνει. Σήμερον (=νυνὶ) δὲ λοιπὸν ἔχει παρουσιασθῆ (=ἦκει) εἰς τὴν πόλιν εὐκαιρία

τις, δηλ. αὕτη (ἡ εὐκαιρία) ἢ ὑπὸ τῶν Ὀλυνθίων παρεχομένη, **μόνη της** (: αὐθόρμητος=αὐτόματος), ἣτις δὲν εἶνε κατωτέρα (: δὲν ὕστεροσὶ κατὰ τὴν σπουδαιότητα) ἀπὸ καμμίαν ἄλλην [εὐκαιρίαν] ἐκ τῶν προτέρων ἐκείνων [εὐκαιριῶν (=καιρῶν)].

§ 10. **Καὶ ἐγὼ τοῦλάχιστον νομίζω** (=καὶ ἔμοιγε δοκεῖ), ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, **Ὅτι, ἐὰν ὀρθῶς ἤθελεν ὑπολογίσει τις** (=καταστάς τις δίκαιος λογιστῆς) **τὰς εὐεργεσίας** (:τὰς εὐνοϊκὰς περιστάσεις) **τὰς ὁποίας οἱ θεοὶ ἔχουσι παρ᾽ ἡμᾶς** (=τῶν παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ὑπεργόμενον ὑπάρχω), ἂν καὶ πολλὰ [πράγματα τὰ μᾶς] δὲν εὐρίσκονται **καθὼς** (ἢ: **εἰς ἣν κατάστασιν**) **πρέπει** (=ὡς δεῖ) **να εὐρίσκωνται** (=ἔχειν) (ὅτι) **ἩΘΕΛΕ ΧΡΕΩΣΤΕΙ ὅμως** (=ὅμως ἂν ἔχειν) εἰς αὐτοὺς μεγάλην εὐγνωμοσύνην, δικαίως (=εἰκότως) διότι τὸ μὲν **να ἔχωμεν χάσει** πολλὰ [χωρία, ἅπερ ἀνέφερα ἐν § 9] **κατὰ τὸν** [περὶ τῆς Ἀμφικτολέως] πόλεμον, **δικαίως δύναται τις να θεωρήσῃ** (=θεῖη ἂν τις) [αὐτὸ] ὡς ἔργον (προϊόν, ἀποτέλεσμα) τῆς ἀμελείας μᾶς, τὸ δὲ **να μὴ ἔχωμεν** πάθει **πρὸ πολλοῦ** (=πάλαι) **τοῦτο** (τὸ πάθημα, ἦτοι τὴν τῶν χωρίων ἀπώλειαν) **καὶ [τὸ] να ἔχη πρὸς τούτοις παρουσιασθῆ** (=πεφηνῆναι τε) εἰς ἡμᾶς **συμμαχία τις, ἣτις δύναται να ἀνισταθμίσῃ τὰς ἀπωλείας ταύτας** (ἢ: **συμμαχία τις ἰσόσταθμος**, ἴσου βάρους, πρὸς τὰς ἀπωλείας ταύτας = ἀντίροπον τούτων), ἂν ἐπιθυμοῦμεν **να κάμνωμεν** [καλὴν] **χορῆσιν** [αὐτῆς], ἐγὼ τοῦλάχιστον **δύναμαι να θεωρήσω** [τοῦτο] ὡς **εὐεργεσίαν** ὀφειλομένην εἰς τὴν [πρὸς ἡμᾶς] εὐνοίαν ἐκείνων (τῶν θεῶν).

§ 11. **Ἀλλὰ εἰς ταύτας [τὰς παρὰ τῶν θεῶν παρεχομένας εὐεργεσίας] συμβαίνει, ὡς νομίζω, τὸ αὐτό, τὸ ὁποῖον συμβαίνει καὶ εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν χρημάτων** (=ἀλλὰ παρόμοιον ἔστιν ἐκεῖνο, ὅπερ ἔστί καὶ... κτήσεως) δηλ. ἂν μὲν τις καὶ **διαφυλάξῃ** (=σώσῃ), ὅσα ἂν λάβῃ [χρήματα παρὰ τινος], **χρεωστῆ** μεγάλην εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν τέχην, **ἂν δὲ ἀνεπισθῆτως τὰ ἐξοδεύσῃ** (=ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ=ἂν δὲ λεληθότως ἀναλώσῃ), **μαζὶ μὲ τὰ χρήματα [τὰ ὁποῖα ἔλαβε] συνήθως ἀποβάλλει** (=συνανήλωσε· γνωμ. ἀορ.) **καὶ τὴν ἀνάμνησιν** (=τὸ **μυνησθῆναι**) τῆς [ὀφειλομένης] εὐεργεσίας. **Οὕτω** (:ὁμοίως) [συμβαίνει] **προκειμένου καὶ περὶ τῶν [πολιτικῶν] ὑποθέ-**

σεων' ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν ἐχρησιμοποίησαν ἐπωφελῶς (= ὀρθῶς) τὰς περιστάσεις, ὄχι μόνον δὲν αἰσθάνονται εὐγνωμοσύνην, ἀλλ' οὐδὲ (= οὐδὲ) ἐνθυμοῦνται, ἐὰν συνέβη [εἰς αὐτοῖς] ἀγαθόν τι ἐκ μέρους τῶν θεῶν· διότι ἕκαστον ἐκ τῶν πρότερον γενομένων (= τῶν προὑπαρξάντων) κρίνεται [ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων] συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν ἔκβασιν. Διὰ τοῦτο πολὺ (= καί) σοβαρῶς (= σφόδρα) πρέπει ἡμεῖς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νὰ σκεφθῶμεν περὶ τούτων, τὰ ὁποῖα [ἐκ τύχης] μᾶς ὑπολείπονται (= τῶν λοιπῶν) ἵνα, ἐπανορθώσαντες (ὀρθῶς χρησιμοποιήσαντες· μὲ τὴν ὀρθὴν χρησιμοποίησιν...) ταῦτα, ἐξαλείψωμεν (= ἀποτριφώμεθα) τὴν κακὴν φήμην (: τὸ ὄνειδος = ἀδοξίαν), δι' ὅσα ἔχουσι πραγμῆ [ὑφ' ἡμῶν].

§ 12. Ἐὰν δὲ θὰ ἀφήσωμεν εἰς τὴν τύχην τῶν (= προησόμεθα) ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τούτους τοὺς ἀνθρώπους [δηλ. τοὺς Ὀλυνθίους, τῶν ὁποίων οἱ πρόεβεις παρευρίσκονται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καθὼς ἀφήσαμεν εἰς τὴν τύχην τῶν καὶ τοὺς Ἀμφιπολίτας, Πυθναίους κλπ.], [καὶ ἐὰν] ἔπειτὰ ἐκεῖνος θὰ ὑποτάξῃ τὴν Ὀλυνθον, ἃς μοι εἶπη τις [ἔξ ὑμῶν], τί τέλος πάντων (= ἔτι) θὰ εἶναι τὸ ἐμποδίζον αὐτὸν νὰ βαδίξῃ, ὅπου θέλει;

§ 13. Ἄρα γε συλλογίζεται τις ἔξ ὑμῶν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἐξετάζει τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον (ἢ: μὲ τίνα τρόπον) πῶς (= τὸν τρόπον, δι' ὃν) ὁ Φίλιππος ἔχει γίνει μέγας, ἐνῶ ἦτο κατ' ἀρχὰς (= τὸ κατ' ἀρχὰς) μικρὸς καὶ ἀνίσχυρος (= ἀσθενής); Ἀφοῦ κατέλαβε (: ἐκυρίευσε) κατὰ πρῶτον (= τὸ πρῶτον) τὴν Ἀμφιπολίαν, μετὰ ταῦτα τὴν Πύδναν, κατόπιν (= πάλιν) τὴν Ποτίδαιαν, μετὰ ταῦτα (= αὐτὴς τὴν Μεθώνην, ἔπειτα εἰσῆλθεν (ἢ: ἔθεσε τὸν πόδα του) [ἐπὶ τῆς..= ἐπέβη] [τῷ 353 π.: χ.] εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Μετὰ ταῦτα τὰς Φεράς, τὰς Παγασάς, τὴν Μαγνησίαν, ἐν συντόμῳ ὅλα τὰ ἐκεῖ (= πάντα), ἀφοῦ ἐτακτοποιήσῃ (= ἐντροπίσας) κατὰ τὸν τρόπον τὸν ὁποῖον (ἢ: ὅπως= ὃν τρόπον) ἤθελεν, ἀπῆλθε [ταχέως] (= ὄχρητο [ἀπιὼν]) εἰς τὴν Θάρον τῷ 352 π. X.). Ἐπειτὰ ἐκεῖ, ἀφοῦ ἄλλους μὲν ἐκ τῶν βασιλέων ἐξεθρόνισεν, ἄλλους δὲ ἐγκατέστησεν (ἐν τοῖς θρόνοις : ἐνεθρόνισε), ἡσθένησεν κατόπιν, ἀφοῦ ἀνέλαβεν ὀλίγον ἐκ τῆς νόσου (: μετὰ μικρὰν ἀνάρρωσιν = ῥαίσις), δὲν ἐτρέπη πρὸς τὴν ὀκνηρίαν

(ἦ: δὲν παρεδόθη εἰς ῥάθυμον ἀνάπαισιν = οὐκ ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν ἀπέκλινεν), ἀλλ' εὐθύς ἐπετέθη [ἦ μᾶλλον ἔκαμε στρατιωτικὴν ἐπίδειξιν] κατὰ τῶν Ὀλυνθίων, τὰς δὲ ἐστρατείας αὐτοῦ [τὰς γενομένας ἐν ἔτει 355] ἐναντίον τῶν Ἰλλυριῶν καὶ τῶν Παιόνων καὶ [τὴν ἐν ἔτει 352] κατὰ τοῦ Ἀρρούβα *καὶ εἰς οἰονδήποτε ἄλλο μέρος* (= καὶ ὅπου) δύναταί τις νὰ εἶπῃ [ὅτι αὐτὸς ἐξεστράτευσεν, *ἐὰν ἤθελε* (=εἰ βούλοιτο)] παραλείπω [ὡς προκαλούσας μικρὸν διαφέρον].

§ 14. *Πρὸς τίνα λοιπὸν σκοπὸν* (=τι οὖν), δύναταί τις νὰ εἶπῃ, λέγεις εἰς ἡμᾶς τόρα ταῦτα; — [Λέγω ταῦτα τόρα πρὸς ὑμᾶς], ἵνα μάθητε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ [ἵνα] ἐννοήσητε ἀμφότερα, δηλ. 1) *πόσον* (=ὅς) εἶναι *ἐπιζήμιον* (=ἀλυσitelές) τὸ νὰ ἀφίνωμεν πάντοτε νὰ φεύγωσι ἐκ τοῦ μέσου τῶν χειρῶν μας (=τὸ προῖεσθαι αἰεὶ) αἰ παρουσιαζόμεναι *εὐκαιρίαι* [πρὸς δρᾶσιν] (=τι τῶν πραγμάτων) ἢ *μία* κατόπιν τῆς ἄλλης (= καθ' ἕκαστον) καὶ 2) *τὴν διαρκῆ ἐνασχόλησιν [τοῦ Φιλίππου] εἰς πολλὰ πράγματα* (=τὴν πολυπραγμοσύνην), *ἐν τῇ ὁποίᾳ (φιλοπραγμοσύνη ὁ Φίλιππος ζῆ καὶ κινεῖται* (: ἦτις εἶναι ἀχώριστὸν σύντροφος τοῦ Φ. = ἦ χοῖται καὶ συζῆ Φίλιππος) *ἐνεκα τῆς εὐλοίας* (= ὑφ' ἧς) *δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ* (=οὐκ ἔστιν ὅπως) *ἡσυχάσῃ* (= ἡσυχίαν σχήσει) *ἀρκεσθεῖς* (= ἀγαπήσας) εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔχει πράξει. Ἐὰν δὲ οὗτος μὲν (ὁ Φίλιππος) *θὰ ἔχῃ μορφώσει γνώμην* (=ἐγνωκῶς ἔσται) ὅτι πρέπει νὰ *προσπαθῆ νὰ κατορθώσῃ* (=πράττειν) *ἐκάστοτε* (= αἰεὶ) καὶ τι μεγαλύτερον *ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἔχουσι πραχθῆ ὑπ' αὐτοῦ* (= τῶν ὑπαρχόντων = τῶν ἤδη πεπραγμένων αὐτῷ), ἡμεῖς δὲ [ἔχομεν τὴν γνώμην] *ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιληφθῶμεν οὐδεμιᾶς τῶν ὑποθέσεων τῆς πόλεως* (=οὐδενὸς ἀνυληπτέον τῶν πραγμάτων) *μετὰ δραστηριότητος* (= ἐρρωμένως), σκεφθῆτε, *ποῦ* (=εἰς τί) *τέλος πάντων* (= ποτὲ) ὑπάρχει ἐλπίς νὰ καταλήξωσι ταῦτα (ἦ: ποῖαν τέλος ἔκβασιν ταύτης τῆς καταστάσεως πρέπει νὰ περιμένῃ τις);

§ 15. Ἐν ὀνόματι τῶν Θεῶν, τίς ἐξ ἡμῶν εἶναι *τόσον* (= οὕτως) *ἀνόητος* (: ἀφελῆς = εὐήθης), ὥστε νὰ *ἀγνοῆ* (= ὅς τις ἀγνοεῖ) *ὅτι ὁ ἐκεῖ [ἐν Μακεδονίᾳ] πόλεμος θὰ ἔλθῃ ἀπὸ ἐκεῖ*

ἔδω εἰς τὴν Ἀττικὴν (= τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἦξοντα = τὸν ἐκεῖ πόλεμον ἦξοντα ἐκεῖθεν δεῦρο), ἂν παραμελήσωμεν [τὰς τῆς πόλεως ὑποθέσεις]; Ἄλλ' ὅμως, ἐὰν γίνῃ τοῦτο (δηλ. ἐὰν ὁ πόλεμος θὰ ἔλθῃ ἐδῶ εἰς τὴν Ἀττικὴν), φοβοῦμαι, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ΜΗΠΩΣ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὁποῖον (ἢ: καθὼς = τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ) οἱ δανειζόμενοι χρήματα ἀπερισκέπτως (= ῥαδίως) μὲ μεγάλους (βαρεῖς) τόκους, ἀφοῦ ζήσωσιν ἐν εὐτυχίᾳ (= εὐπορήσαντες) ἐπ' ὀλίγον (= μικρὸν χρόνον) ἔπειτα χάνουσι (= ὕστερον ἀπέστησαν γνομικ. ἀφ.) καὶ τὴν πατρικὴν τῶν περιουσίαν (= καὶ τῶν ἀρχαίων), ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ ΦΑΝΩΜΕΝ ὅτι μὲ μεγάλην μας θυσίαν ἀπελαύσαμεν τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀνάπαυσιν (: ὅτι ἐπὶ μεγάλῃ ζημίᾳ ἔχομεν ζητήσῃ τὴν ἀνάπαυσιν = ἐπὶ πολλῶ ἐρραθυμηκότες) καὶ [φοβοῦμαι] μήπως (= δέδοικα μί), ἐπειδὴ ζητοῦμεν [να κάμνωμεν (= ποιεῖν)] πάντα ὅσα μᾶς εὐχαριστοῦσι (= πρὸς ἡδονήν), εὐρεθῶμεν (= ἔλθωμεν) ὕστερον εἰς τὴν ἀνάγκην να κάμνωμεν πολλὰ καὶ δυσάρεστα (= χαλεπὰ) ἐκ τούτων, τὰ ὅποια (= ὄν = τούτων, ᾧ) δὲν ἠθέλομεν [να κάμνωμεν], καὶ [μήπως] ὄψοικανδνεύσωμεν περὶ τῶν ὑπαρχόντων (: κτημάτων) ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ (πατρίδι) μας.

β' Μέρος τῆς διηγήσεως

Ἄποια τις πρέπει να εἶναι ἢ πρὸς τοὺς
Ὀλυνθίους βοήθεια

§ 16. Τὸ μὲν λοιπὸν να κατακρίνη τις ἴσως δύναται τις να εἶπῃ (= φῆσαι τις) ὅτι εἶναι εὐκόλον καὶ [ἴδιον] παῖτος ἀνθρώπου, τὸ δὲ να ἐκφράξῃ τις τὴν γνώμην του (= τὸ δὲ ἀποφαινεσθαι) [περὶ τοῦ] τί πρέπει να πράξωμεν εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις (= ὑπὲρ τῶν παρόντων), τοῦτο ἀκριβῶς (= τοῦτο [δύναται τις να εἶπῃ (φῆσαι τις)] ὅτι εἶναι [ἴδιον ὑπευθύνου] συμβούλου. Ἐγὼ δὲ δὲν ἄγνωῶ μὲν (ἢ: ἐγὼ γνωρίζω μὲν), ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο, ὅτι δηλ. πολλὰκις ὑμεῖς, ἐὰν ὑπόθεσις τις δὲν ἀποβῇ (= ἂν τι μὴ ἐκβῇ) συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην [σας], δὲν ὀργίξεσθε κατὰ τῶν αἰτίων (= οὐκ ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε τοὺς

αίτιους) [τῆς κακῆς ἐκβάσεως τῆς ὑποθέσεως], ἀλλὰ κατ' ἐκείνων, οἵτινες τελευταῖοι ὠμίλησαν *περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης* (= περὶ τῶν πραγμάτων). Ἄλλ' ὅμως, [καίτοι γνωρίζω τοῦτο], φρονῶ *ὅτι δὲν πρέπει* (=οὐ δεῖν) ἀποβλέπων εἰς τὴν προσωπικὴν μου ἀσφάλειαν *να ἀποσιωπήσω ἐκ φόβου* (= ὑποστείλασθαι) ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα νομίζω ὅτι εἶναι συμφέροντα εἰς ὑμᾶς.

§ 17. Λέγω λοιπὸν *ὅτι πρέπει σεῖς να ἐπανορθώσητε τὴν [κακῶς ἔχουσαν] κατάστασιν τῶν πραγμάτων* (=βοηθητέον εἶναι ἡμῖν τοῖς πράγμασι) *κατὰ δύο τρόπους* (=διχῆ) 1) *καὶ μὲ τὸ να προσπαθῆτε να σφῆξετε* (=τῷ τε σφῆξιν) τὰς [ἐν Χαλκιδικῇ 32 ὁμοσπόνδους τῇ Ὀλύμπῳ] πόλεις χάριν τῶν Ὀλυμθίων, *καὶ να ἀποστέλλητε στρατιώτας, ἵνα κατορθώσωσι* (=τοὺς ποιήσοντας = οἱ ποιήσουσι = ἵνα ποιήσωσι) τοῦτο [τὸ σφῆξιν κλπ.] καὶ 2) *μὲ τὸ να λεηλατῆτε* (=τῷ κακῶς ποιεῖν) τὴν χώραν ἐκείνου δι' ἄλλων πλοίων καὶ σκρατιωτῶν ἕαν δὲ *τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν δύο* (=θατέρου) τούτων παραμελήσητε, φοβοῦμαι, μήπως ἢ ἐκστρατεία μᾶς ἀποβῆ ματαία.

§ 18. [Καὶ φοβοῦμαι τοῦτο], ΔΙΟΤΙ εἶτε, *ἐνῶ σεῖς* (ἢ: εἰς περίστασιν κατὰ τὴν ὁποίαν σεῖς) *λεηλατεῖτε τὴν χώραν ἐκείνου, αὐτὸς ἀνεχθεὶς τοῦτο, θὰ ὑποτάξῃ* (=παραστήσεται τὴν Ὀλυμθιον, [καὶ τότε] *ἐπανελθὼν* (=ἐλθὼν) εἰς τὴν ἰδικὴν του χώραν ΕΥΚΟΛΩΣ (=ῥαδίως) ΘΑ ΑΠΟΚΡΟΥΣῃ ΥΜΑΣ· εἶτε δέ, ἀφοῦ σεῖς ἀποστέλλητε βοήθειαν μόνον εἰς τὴν Ὀλυμθιον, βλέπων ὅτι *τὰ ἐν τῇ πατρίδι του* (= τὰ οἴκοι) δὲν διατρέχουσι κανένα κίνδυνον *θὰ ἐμμένῃ* (ἐξακολουθῆ) *εἰς τὴν πολιορκίαν* [τῶν ἐν Χαλκιδικῇ πόλεων] (=προσκαθεδεῖται τοῖς πράγμασι) καὶ *θὰ παραφυλάττῃ* εἰς τὰς περιστάσεις (=καὶ προσεδρεύσει τοῖς πράγμασι) [καὶ τότε] *μὲ τὸν καιρὸν* (=τῷ χρόνῳ) *θὰ ὑπερισχύσῃ* (=περιέσται) τῶν πολιορκουμένων (ἦτοι θὰ ἀναγκάσῃ τοὺς πολιορκουμένους να παραδοθῶσιν). Πρέπει λοιπὸν να εἶναι ἡ βοήθεια μεγάλη καὶ *δύο εἰδῶν* (: διπλῆ=διχῆ).

§ 19. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὴν ἀποστολὴν τῆς βοήθειας, *ἔχω ταύτην τὴν γνώμην* (=ταῦτα γινώσκω). *Ὅσον δ' ἀφορᾷ δὲ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν χρημάτων* (: τῶν χρηματικῶν μέσων=περὶ

δὲ πόρου χρημάτων), *ὑπάρχουσιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰς ὑμᾶς χρήματα* (: ἔχετε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σεῖς χρήματα), ὑπάρχουσι [τόσα χρήματα] *προωρισμένα διὰ τοὺς στρατιώτας* (=στρατιωτικά), ὅσα δὲν ὑπάρχουσι εἰς κανένα *ἐκ τῶν ἄλλων Ἐλλήνων* (=τῶν ἄλλων ἀνθρώπων), ἀλλὰ ταῦτα σεῖς λαμβάνετε [καὶ δαπανᾶτε] οὕτω πῶς, δηλ. ὅπως σᾶς ἀρέσκει [καὶ οὐχὶ ὅπως πρέπει]. Ἐὰν μὲν λοιπὸν ταῦτα *ἀποδώσητε ὅπως ὀφείλετε* (=ἀποδώσετε) εἰς τοὺς ἐκστρατεύοντας, δὲν ἔχετε ἀνάγκη σεῖς οὐδενὸς ἄλλου χρηματικοῦ πόρου, *ἐὰν δὲ δὲν [ἀποδώσητε ταῦτα ὡς ὀφείλετε εἰς τοὺς ἐκστρατεύοντας]* (=εἰ δὲ μή), ἔχετε ἀνάγκη [χρημάτων] (=προσδεῖ) ἢ *διὰ τὰ εἶπω ὀρθότερον* (=μᾶλλον δέ· ἐπανορθωτ.) ἔχετε ἔλλειψιν δλοκλήρου τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ [τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τοὺς στρατιώτας] (=ἀπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου).

Πρὸς τίνα λοιπὸν σκοπὸν (=τί οὖν), δύναταί τις τὰ εἶπε, σὺ ἐγγράφως προτείνεις *ταῦτα τὰ χρήματα* (δηλ. τὰ θεωρικά) *τὰ χρησιμοποιοιθῶσι διὰ τοὺς στρατιώτας* (=εἶναι στρατιωτικά);

Μὰ τὸν Δία (:θεὸν) ἐγὼ τοῦλάχιστον [δὲν προτείνω τὰ χρησιμοποιοιθῶσι ταῦτα τὰ θεωρικά χρήματα διὰ τοὺς στρατιώτας] (ἢ: Μὰ τὸν Δία, ἐγὼ τοῦλάχιστον οὐχὶ ἢ: Θεὸς τὰ φυλάξῃ, ὅχι)

§ 20. Διότι ἐγὼ μὲν φρονῶ ὅτι πρέπει τὰ καταρτισθῶσι στρατιῶται (=στρατιώτας κατασκευασθῆναι) καὶ τὰ χρήματα ταῦτα (τὰ θεωρικά) τὰ χρησιμοποιοιθῶσιν ὡς στρατιωτικά, καὶ τὰ εἶναι μία καὶ ἡ αὐτὴ διάταξις ἐν τῇ λήψει τῶν θεωρικῶν χρημάτων καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος [ἦτοι τὰ γίνῃ ἔνωσις τοῦ τε λαμβάνειν τὰ θεωρικά καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα καὶ ἐπομένως ὁ ἐκτελῶν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ πατρίδι: ὁ στρατευόμενος κλ. τὰ λαμβάνῃ θεωρικά ὡς ἀμοιβὴν καὶ οὐχὶ ὁ καθήκωντος, ὁ ἀστράτευτος κλ.]. σεῖς δὲ [νομίζετε ὅτι πρέπει (=ἡγεῖσθε δεῖν)] τὰ λαμβάνετε αὐτὰ οὕτω πως, χωρὶς δηλ. τὰ ἐκτελεῖτε τὸ καθήκον σας (=ἄνευ πραγμάτων) *διὰ τὰς ἐορτάς* (: διὰ τὰ ἐορτάζετε=εἰς τὰς ἐορτάς). Ὑπολείπεται (=ἔστι λοιπὸν) λοιπὸν, ὡς νομίζω, πάντες τὰ συνεισφέρητε χρήματα, ἂν εἶναι ἀνάγκη πολλῶν (χρημάτων), πολλὰ, ἂν δ' εἶναι ἀνάγκη ὀλίγων (χρημάτων), ὀλίγα. Ἐχομεν δ'

ἀπόλυτον ἀνάγκην χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ οὐδὲν ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κάμωμεν (=τὼν δεόντων). Ἄλλοι δὲ προτείνουσι (=λέγουσι) καὶ ἄλλα χρηματικὰ μέσα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκλέξετε [ἐκεῖνο τὸ μέσον], τὸ ὁποῖον νομίζετε ὅτι σᾶς συμφέρει· καὶ ἐν ὅσῳ εἶναι ἀκόμη καρὸς ἀναμειχθῆτε μετὰ δραστηριότητος εἰς τὰς τῆς Ὀλύμβου ὑποθέσεις.

γ' Μέρος τῆς διηγήσεως

Πῶς ἔχουσι τὰ τοῦ Φιλίππου (§ 21—27)

§ 21. Εἶναι δ' ἄξιον νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψιν σας καὶ νὰ σκεφθῆτε εἰς ποίαν κατάστασιν (=ἐν ᾧ) εὐρίσκονται (=καθέστηκε) τόρα δὰ τὰ πράγματα τοῦ Φιλίππου. Διότι τὰ πράγματα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος (=τὰ παρόντα αὐτῷ) οὔτε [τόσον] καλὰ εἶναι τακτοποιημένα (=οὔτε [οὕτω] εὐτρεπῶς ἔχει), ὅπως φαίνονται (=ὡς δοκεῖ) καὶ [ὅπως] ἤθελέ τις εἶπει, ἐὰν δὲν ἤθελεν ἐξετάζει μετ' ἐπιστάσις, οὐδὲ εὐρίσκονται εἰς τοιαύτην κατάστασιν (=οὐδ' [οὕτως ἔχει], ὅπως ἡδύνατο νὰ ἔχουσι κάλλιστα (=ὡς ἂν κάλλιστα [ἔχοι], οὔτε ἐκεῖνος ἤθελε κηρύξει (=ἐξήνεγκε ἂν) ποτὲ τὸν πόλεμον τοῦτον [τὸν ἐναντίον τῆς Ὀλύμβου], ἐὰν ἐνόμιζε (=εἰ φήθη) ὅτι θὰ παραστῇ ἀνάγκη (=δεισέειν) νὰ διεξαγάγῃ πραγματικῶς αὐτὸν [τὸν πόλεμον] (=πολεμεῖν), ἀλλ' ἤλαττε τότε ὅτι θὰ γίνῃ κύριος ὅλων τῶν πραγμάτων [τῶν Ὀλυνθίων] (=ἀνακλήσεσθαι ἅπαντα τὰ πράγματα) ὡσὰν ἐξ ἐφόδου (: διὰ μᾶς ἐπιδρομῆς=ὡς ἐπιών) καὶ ἔπειτα (=κῆτα=καὶ εἶτα) ἠπατήθη. Τοῦτο λοιπὸν κατὰ πρόωτον ἀνησυχεῖ αὐτόν, διότι ἐγένετο παρὰ προσδοκίαν (:ἐναντίον τῶν ὑπολογισμῶν του=παρὰ γνώμην· ὁ Φίλιππος ἤλαττε ὄντως ὅτι αἱ πόλεις τῆς Χαλκιδικῆς ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῆς στρατιᾶς του θὰ εἰσέθεντο ἐκουσίως ὑπὸ τὴν προστασίαν του, ἀλλ' ἠπατήθη διὰ τὴν ἀπροσδόκητον ἀντίστασιν τῆς Ὀλύμβου]· καὶ προξενεῖ εἰς αὐτὸν μεγάλην στενοχωρίαν (=ἀθυμίαν), ἔπειτα οἱ Θεσσαλοὶ (=τὰ τῶν Θεσσαλῶν) [ἀνησυχοῦσι καὶ στενοχωροῦσιν αὐτόν].

§ 22 Διότι οὗτος ὁ Θεσσαλικὸς λαὸς (=ταῦτα=τὰ

τῶν Θεσσαλῶν) ὡς γνωστὸν (=δήπου) δὲν ἦτο ἀξιόπιστος καὶ ἐκ φύσεως καὶ ἐκ συνηθείας (=καὶ αἰ) εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἐντελῶς δὲ [ἀναξιόπιστος] (=κομιδῇ δὲ ἄπιστα) ὅπως ἦτο [εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους] εἶναι καὶ τότε ἀκόμη εἰς τοῦτον (τὸν Φίλιππον). Διότι [οὔτοι οἱ Θεσσαλοὶ] ἔχουσιν ἀποφασίσει (=ἐψηφισμένοι εἰσὶ) νὰ ἀπαιτῶσι παρ' αὐτοῦ τὰς Παγασάς καὶ ἔχουσιν ἐμποδίσει αὐτὸν νὰ ταχίῃ (ἰδρυώρη) τὴν Μαγνησίαν. Ἦκουον δὲ ἐγὼ τοῦλάχιστον παρὰ τινων (Θεσσαλῶν) ὅτι οὐδὲ τὰ λιμενικὰ τέλη (=τοὺς λιμένας) καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἐμπορικῶν ἀγορῶν φόρους θὰ δίδωσι πλέον εἰς αὐτὸν νὰ καρπῶται· διότι [ἔλεγον οὔτοι, ὅτι] διὰ τούτων τῶν προσόδων ἔπρεπε νὰ διοικῆ τις τὰ κοινὰ. (:τὴν πολιτείαν, τὸν σύνδεσμον) τῶν Θεσσαλῶν. [καὶ] νὰ μὴ λαμβάνῃ αὐτὸς ὁ Φίλιππος. Ἐὰν δὲ οὗτος θὰ στερηθῇ τῶν χρημάτων τούτων, θὰ εὐρεθῇ (=καταστήσεται) εἰς πολὺ στενόχωρον θέσιν (=κομιδῇ εἰς στενὸν [χῶρον]) μὲ τὴν συντήρησιν τῶν μισθοφόρων του (ἦ: τὰ τῆς συντηρήσεως τῶν μισθοφόρων θὰ τῷ περιέλθωσιν εἰς ἀξέξοδον).

§ 23. Πρὸς τοῦτοις (=ἀλλὰ μὴν) πρέπει νὰ νομίξῃ τις ὅτι οἱ Παῖονες τοῦλάχιστον καὶ οἱ Ἰλλυριοὶ καὶ ἐν γένει (ἀπλῶς) ἅπαντες οὔτοι [οἱ ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὑποτεταγμένοι Θρᾷκες, Ἡπειρῶται κλπ.] ὅτι εὐχαριστότερον ἢ θελον εἶσθαι (: ὅτι θὰ προετίμων νὰ εἶναι) αὐτόνομοι καὶ ἐλεύθεροι παρὰ δούλοι. Διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν δὲν εἶναι συνηθισμένοι εἰς τὸ νὰ εἶναι ὑπῆκοοι ἄλλου τινός, ἀφ' ἑτέρου δὲ (=καὶ) ὁ ἄνθρωπος φέρεται ἀλαξονικῶς [πρὸς αὐτοὺς] (=ὑβριστής ἐστι), καθὼς λέγουσι. Καὶ μὰ τὸν Δία οὐδόλως ἀπίστευτον ἴσως [εἶναι] τοῦτο (τὸ ὅτι δηλ. ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἀλαξῶν)· διότι τὸ νὰ εὐτυχῇ πᾶς παρὰ τὴν ἀξίαν γίνεται εἰς τοὺς ἀνοήτους ἀφορμὴ τοῦ νὰ σέπτονται κακῶς (οὐχὶ λογικῶς), ἔνεκα τῶν ὁποίων φαίνεται ὅτι εἶνε δυσκολώτερον (=χαλεπώτερον) πολλὰς τὸ νὰ φυλάξῃ τις τὰ ἀγαθὰ [τὰ ὅποια ἔχει] ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποκτήσῃ αὐτά.

§ 24. Πρέπει λοιπόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀφοῦ θεωρήσῃτε

ὥς εὐκαιρίαν ἰδικήσας (=καρὸν ὑμέτερον) τὴν ἰδικήν του (=τὴν ἐκείνου) κακὴν περιστάσιν (= ἀκαιρίαν) [ἅτε περιπλεχθέντος εἰς πόλεμον παρ' ἐλπίδα] μετὰ προθυμίας (=ἐτοίμως) νὰ ἐπέμβητε εἰς τὰ πράγματα (: νὰ ἀναλάβητε τὸ βῆρος τοῦ πολέμου=συνάρασθαι τὰ πράγματα) καὶ πρέσβεις ἀποστέλλοντες, δι' ὅσα εἶναι ἀνάγκη [νὰ ἀποστείλητε εἰς Ὀλυμπον πρέσβεις πρὸς παρακολούθησιν τῶν πραγμάτων καὶ ἐξουδετέρωσιν τῶν μηχανορραφῶν τοῦ Φιλίππου] (=ἐφ' ἃ δεῖ) καὶ οἱ ἴδιοι ἐκστρατεύοντες καὶ ἐξεγείροντες ὅλους τοὺς ἄλλους, σκεπτόμενοι, ἐὰν ὁ Φίλιππος ἤθελε λάβει καθ' ἡμῶν τοιαύτην εὐκαιρίαν [ὁποῖαν ἔχομεν ἡμεῖς σήμερον κατ' αὐτοῦ] καὶ ἤθελε γίνεαι πόλεμος πλησίον τῆς χώρας ἡμῶν (Ἀττικῆς), [ὥς γίνεται ἤδη πλησίον τῆς χώρας τοῦ Φιλίππου τῆς συνορευούσης μὲ τοὺς Ὀλυνθίους] μετὰ πόσης προθυμίας (=πῶς ἐτοίμως) νομίζετε, ὅτι αὐτὸς ἤθελεν ἔλθει ἐναντίον ὑμῶν; Ἐπειτα δὲν ἐντρέπεσθε, ἐὰν, ἐν ᾧ ἔχετε εὐκαιρίαν (=εὐκαιρίαν ἔχοντες), δὲν θὰ τολμήσητε νὰ πράξητε μηδὲ ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἠθέλετε πάθει [παρὰ τοῦ Φιλίππου], ἐὰν ἐκεῖνος θὰ ἠδύνατο;

§ 25. Προσέτι δὲ (=ἔτι τοίνυν), ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃς μὴ διαφύγη τὴν προσοχήν σας καὶ τοῦτο (=μηδὲ... λανθανέτω=ΚΑΙ τοῦτο ὑμᾶς ΜΗ λανθανέτω), ὅτι δηλ. σήμερον εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν ὑμῶν (=ὑμῖν) ἢ ἐκλογῆ (=αἴρεσις) ποῖον ἐκ τῶν δύο: πρέπει σεῖς νὰ πολεμήτε ἐκεῖ ἢ ἐκεῖνος πλησίον τῆς χώρας ὑμῶν (=παρ' ὑμῖν); Διότι, ἐὰν μὲν ἀντίστανται οἱ Ὀλύνθιοι (=τὰ τῶν Ὀλυνθίων), ὑμεῖς ἐκεῖ θὰ πολεμήσητε καὶ τὴν χώραν ἐκείνου θὰ ληλατήσητε, καρπούμενοι ἀφρόβως τὰ ὑτὴν τὴν χώραν, τὴν ὁποῖαν ἔχετε (=τὴν ὑπάρχουσαν· δηλ. τὴν Ἀττικὴν) καὶ ἢ τις ἀνήκει εἰς σᾶς κληρονομικῶς (=καὶ τὴν οἰκείαν). Ἄν δὲ ὁ Φίλιππος καταλάβῃ ἐκεῖνα τὰ μέρη (τὴν Ὀλυμπον), τίς θὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸν νὰ βαδίσῃ πρὸς τὰ ἐδῶ (δηλ. πρὸς τὴν Ἀττικὴν);

§ 26. Οἱ Θηβαῖοι [θὰ ἐμποδίσωσι αὐτόν]; [Φοβοῦμαι (=

ἔδοικα)], μήπως εἶνε πολὺ πικρὰ ἀλήθεια νὰ τὸ εἶπῃ τις οὗτοι ὅχι μόνον δὲν θὰ ἐμποδίσωσιν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ (=καί) θὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν μετὰ τοῦ Φιλίππου προθύμως. Ἄλλὰ οἱ Φοκεῖς [θὰ ἐμποδίσωσιν αὐτούς]; Αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι δὲν δύνανται (=οἱ οὐχ οἷοί τ' ὄντες=οἱ οὐ δυνάμενοι) νὰ φυλάξωσι τὴν ἰδικήν των χώραν, ἐὰν σεῖς δὲν βοηθήσητε αὐτούς; Ἡ ἄλλος τις [θὰ ἐμποδίσῃ αὐτόν];

Ἄλλὰ φίλε μου (=ὦ τῶν), δὲν θὰ θελήσῃ [ὁ Φίλιππος νὰ βαδίσῃ ἐναντίον τῆς χώρας μας].

Θὰ ἦτο ὁμως τοῦτο [ἐν] ἀπὸ τὰ πλέον παράδοξα, [τὸ] ἐὰν δηλ. οὗτος δὲν θὰ πράξῃ (=εἰ μὴ πράξῃ), ἐὰν δυνηθῇ, ταῦτα, τὰ ὅποια τόρα, ἂν καὶ κινδυνεύει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνόητος (=ἄνοιαν ὀφλισκάνων), ὁμως διασάλπίζει (: δημοσίᾳ διακηρύττει=ἐκλαλεῖ) [ὅτι δηλ. θὰ εἰσβάλλῃ εἰς τὴν Ἀττικὴν].

§ 27. Ἄλλ' ὁμως πόσον βεβαίως μεγάλη εἶναι ἡ διαφορὰ (=ἡλίκα γ' ἐστὶ τὰ διάφορα=ἡλίκα γ' ἐστὶν ἡ διαφορὰ) ἐδῶ ἢ ἐκεῖ νὰ πολεμῆτε, νομίζω *ὅτι οὐδὲ συζητήσεως (=λόγου) ὑπάρχει προσέτι ἀνάγκη* (ἢ: ὅτι δὲν χρειάζεται οὔτε κἂν νὰ λεχθῇ). Διότι, ἐὰν *ἤθελε παραστῆ ἀνάγκη* (=δεήσειεν) σεῖς οἱ ἴδιοι *νὰ στρατοπεδεύσητε ἔξω τῆς πόλεως* (=γένεσθαι ἔξω τῆς πόλεως) μόνον τριάκοντα ἡμέρας καὶ *στρατοπεδεύοντες* (=στρατοπέδῳ χρομένους) νὰ λαμβάνητε ἐκ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ προϊόντων [τοσαῦτα], ὅσα εἶναι ἀνάγκη [νὰ λαμβάνητε] χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἐντὸς τῆς χώρας ἡμῶν κανεῖς, ἐχθρὸς *ἐννοῶ* (=λέγω), νομίζω, ὅτι περισσότερα ἤθελον ζημωθῆ· οἱ *γεωργοὶ καὶ κτηματῖαι ἐξ ὑμῶν* (=οἱ γεωργοῦντες) παρὰ ὅσα ἔχετε δαπανήσει εἰς ὅλον τὸν *προηγούμενον* (=τὸν πρὸ τοῦ) [τοῦ 357 π.Χ. ἔτους περιόλαντισεως τῆς Ἀμφιπόλεως] πόλεμον. Ἐὰν δὲ βεβαίως θὰ ἔλθῃ [εἰς τὴν Ἀττικὴν] πόλεμός τις, πόσα πρέπει νὰ νομίσῃ (ὑπολόγισῃ) τις ὅτι θὰ ζημωθῆτε; καὶ πρὸς τῇ [ὑλικῇ] ζημίᾳ θὰ προστεθῇ (=καὶ προσέσθ' =καὶ πρόσεσι=καὶ πρόσεστα) *ὁ ὑβριστικὸς τρόπος* [τῶν πολεμίων πρὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀθηναίους] (=ἡ ὕβρις) καὶ προσέτι ἡ κατασχὴν *διὰ τὰς πράξεις* (: τὴν διαγωγὴν, νωθρότητα,

ἀδράνειάν μας) (= τῶν πραγμάτων), [ἤτις εἶναι (= οὐσα) ἠθικῆ] *ζημία οὐχὶ κατωτέρα ἄλλης τινὸς [ζημίας]* (= οὐδεμιᾶς ἐλάττων= οὐκ ἐλάττων ἄλλης τινὸς ζημίας) κατὰ τὴν κρίσιν *βεβαίως* (= γε) τῶν φρονίμων.

Γ' ΕΠΙΛΟΓΟΣ

§28 *Ἄφοῦ λοιπὸν λάβητε ὑπ' ὄψει* (= συνιδόντας δὴ) πάντα ταῦτα [τὰ ἀπ' ἀρχῆς δηλ. παρ' ἐμοῦ λεχθέντα], πρέπει ὅλοι ἀνεξαιρέτως νὰ σπεύδητε εἰς βοήθειαν [τῶν Ὀλυνθίων] καὶ νὰ ἀποθῆτε τὸν πόλεμον [ἀπὸ τῆς Ἀτικῆς] πρὸς τὰ ἐκεῖ [εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Χαλκιδικὴν] *οἱ μὲν πλούσιοι*, ἵνα πρὸς διατήρησιν τῶν πολλῶν, ἅτινα ἔχουσι (= ὧν ἔχουσι= ἄ ἔχουσι= ἔλξις) *εὐτυχῶς* (ἦ: καὶ δὲν τὸ λέγω διὰ νὰ τοὺς ψέξω= καλῶς ποιοῦντες) ὀλίγα δαπανῶντες *τὸν ὑπόλοιπον πλοῦτόν των* (= τὰ λοιπὰ) καρπῶνται (: ἀπολαύωσι) ἀρόβως· *οἱ δ' ἔχοντες στρατεύσιμον ἡλικίαν* (= τοὺς δ' ἐν ἡλικίᾳ), ἵνα, ἀφοῦ ἀποκτήσωσιν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Φιλίππου τὴν ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου, γίνωσσι φοβεροὶ φρουροὶ τῆς πατρίδος των [*οὕτως*], *ὥστε νὰ εἶναι αὕτη ἀβλαβῆς* (= ἀκεραίου)· οἱ δὲ ῥήτορες, ἵνα ἡ *λογοδοσία* (= αἱ εὐθύναι) *τῶν πολιτικῶν πράξεων αὐτῶν* (ἦ: τῆς πολιτικῆς των= τῶν πεπολιτευμένων αὐτοῖς) γίνῃ εὐκόλος (ἦ: οἱ δὲ ῥήτορες ἵνα δύνανται νὰ ἀπολογῶνται εὐκόλως διὰ τὴν πολιτικὴν των), *διότι* (= ὧς) *ὅποιανδήποτε ἔκβασιν* (= ὅποια ἄττα) καὶ ἂν ἔχουσι δι' ὑμᾶς τὰ πράγματα (= περιστῆ τὰ πράγματα) *τοιαύτην κρίσιν* (ἐπιεικὴ δηλ. ἢ αὐστηράν) θὰ ἐκφέρητε καὶ περὶ τῶν πράξεων (: περὶ τῆς πολιτικῆς) αὐτῶν.

Εἶθε δὲ [τὰ πράγματα] νὰ ἀποβῶσιν αἰσίως *πρὸς τὸ καλὸν ὅλων [ἡμῶν]* (= παντὸς εἵνεκα).

ΤΕΛΟΣ Α' ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥ